

împăratul Vavilonului, / soli cu daruri, să-l întrebe de semnul carele s-au făcut pre pământ, / lau arătat lor visteriile besericii lui Dumnezeu. Şi, certându-l pentru/ aceasta Isaia, cu pace au murit. A 2-a Parakipomena», cap. 31 şi 32. / Leat 4473. /

Acest Manasi au făcut vicleşug înaintea lui Dumnezeu şi au ruşit / uliţele Ierusalimului de sîngele prorocilor. Iară mai pre urmă/, venind la simţirea făr-de legilor lui, cu mari înfri-coşări / ş-au schimbat viaţa spre bunătaţ. A 2-a Parakipomena», cap. 33. / Leat 4544. /

Acest Ammon era de 25 de ani cînd au început a împărăţi. Şi au / făcut şi acesta vicleşug înaintea lui Dumnezeu, închinîndu-se celor ciopliţi / şi suleţelor şi celorlalte ce au zidit tată-său. Drept acéla scu / lindu-să slugile lui, asupră-i, l-au omorît. Iar norodul au omorît pre toţ / cea ce s-au adunat asupra lui şi au fost pricina uciderii lui. Şi în locul / lui au pus împărat pre fiu-său Iosie. A 2-a Parakipomena», cap. 33. /

Col. II. Şi stricînd Samariia, Salmanasar au mutat pre jidovi din Samariia şi i-au / aşezat pre lingă riurile lui Gozan, mai presus de hotarale midilor şi a perşilor, aproape de hotarale / Caspiei (Însă zice Istoriia lui Alexandru cum că au închis în locul acela Alexandru / doao neamuri spurcate: pre Gog şi pre Magog, ca să nu să spurce tot pămîntul / de ei. Iar Antihrist, Mesia al jidovilor, îi va scoate de acolo.) Iar în cetăţile / Samariei au aşăzat Salmanasar, în locul israil-ténului, asiriiani. Deci asiriianii, / la începutul aşăzării lor, nu s-au temut de Dumnezeu. Şi drept acéla au trimăs Dumnezeu lei / asupra lor de-i omorîia; şi măcar că nu s-au lăsat ei de tot a nu să închina idolilor şi a nu face alte răutăţi / iară încă-ş tot s-au mai temut de Dumnezeu. A 4-a Împărătie, cap. 17. /

Ţinut-au împărăţia acestor 10 neamuri de la Ierovoam, împăratul lor cel dintii, carele au plecat pre / israilténii să se închine idolilor, pînă la Osie, împăratul lor cel de pe urmă. Însă de la Ierovoam / pînă la Osie au trecut ani 250. /

Cade-să a şti cum că împăratul asirilor, Ful, au bătut întii spre céle 10 neamuri ale lui Israil, fiind / preste lăle împărat Manaim. A doa oară li-au stricat Teglafalasar, fiind împărat preste lăle Fachee, / feciorul lui Rotelie. A treia oară au robît pre ei Salmanasar, carele au sfărîmat Samariia, fiind lăle / supt stăpînirea lui Osie. Iară pre Ierusalim, întii l-au bătut Sargon, a doa oară Asaradon, a treia oară / Senaherim, în vrémea Ezechiei, împăratul Iudei. Însă zic unii cum că acéste nume / , ce s-au zis mai sus, să adună toate la Senaherim, carele de multe ori au robît Ierusalimul. /

Senaherim, mergînd să prade Ierusalimul, în vrémea lui Ezechie, au scăpat de mîna lui Dumnezeu cu mare oară; / pentru că puţin era să-ş piarză toată oastea prin inger, pentru hula caré au hulit Rapsac, voevodul lui, / asupra lui Dumnezeu şi asupra Ezechiei. Mîniindu-să, drept acéla, Senaherim au omorît pre mulţi din / jidovii carii au fost robît Salmanasar mai nainte. Şi aflînd Senaherim, împăratul, cum că Tovit / ingroapă trupurile celor omorîţi, i-au luat toată avérîa şi au poruncit să-l şi omoară. Înţelegînd, / drept acéla, Tovit au fugit despuiat în cîmpuri, de s-au ascuns. Iar după 40 de zile fu omorît Senaherim / de fiii lui. Şi să întoarse Tovit şi i să dederă toate unaltele cite i-au fost luat Senaherim. /

Şi trecînd cităva vréme, veni ingerul Rafail de luo pre Tovitia, feciorul lui Tovit şi s-au dus la Raguil / de ş-au dat fata după el, gonînd întii pe dracul, carele omorîia pe bărbaţii ce o luase mai nainte să-i / fie muflare, pre carii, după împreunarea lor, i-au dus sănătoş la Tovit. Şi tîmăduind cu / hîlare de pёste pre Tovit de orbicunea ce avea, li-au spus cum că iaste / ingerul Rafail. Şi s-au dus de la ei, precum scrie în cartea lui Tovit. /

Merodac, împăratul Vavilonului şi cu împăratul midiilor, să / despărţiră de singură ţiitoarea împărăţia asirilor, adecă / pentru că mai nainte era acéste doao împărăţii, care au zis, supuse împărăţiei asiriilor. /

F. 15^v, col. I. Iosia, găsînd în casa Domnului Cartea Legii a dooa şi / înfricoşîndu-se de răspunsul Oldei, prorociţei, să smeri şi / surpă idolii din locurile céle înalte şi arse oasele / prorocilor şi ale preoţilor celor mincinoşi la Vethil. (La acest / Iosie s-au plinit prorociia lui Adon, caré au prorocit cînd jertvuia / Ierovoam viţelului celui ce vîrşase la Dan, zicînd: «Iată filu / să naşte casei lui David; numele lui Iosia. Şi va jărtvui / preste tine jărtăvnice, pe preoţii cei ce jărtvuesc preste / tine; şi oase de oameni va arde preste tine». A 3-a Împărătie, cap. 13). /

Acesta au prăznuit pasteale cel făr-de aşemînare. Şi după / acéla, / bătînd războiu Iosia la Maghedo cu faraonénii, fu omorît / de împăratul Nehao. Şi l-au plîns norodul foarte. A 4-a Împărătie, cap. 22. /

La al treilea an a împărăţiei lui Iosie, au început a proroci Ieremia, / arătîndu-i-se 3 sémne: un tuig de nuc şi o căldare pre foc / şi un briu. Ieremia, cap. 1. Leat 4586. /

Pre acest Ioahaz l-au făcut norodul împărat. Şi pentru răutăţile lui / l-au luat faraon şi l-au dus la Eghipt; şi au pus în locul lui pre Eliachim, / frate-său. În vrémea acestui Ioahaz s-au supus Ierusalimul lui faraon. / A 4-a Împărătie, cap. 23. /